

Janina Krauss, Adam Krauss

Baczyn, gm. Liszki, woj. krakowskie

Informator Archeologiczny : badania 20, 61

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BABICE STARE
woj. warszawskie

patrz
okres wpływów rzymskich

BABORÓWKO, gm. Szamotuły
woj. poznańskie
Stanowisko 1b, 1c

patrz
wczesne średniowiecze

BACZYN, gm. Liaszki
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Janina Krauss i dr Adam Krauss. Finansowało MA-WKZ w Krakowie. Czternaście sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halastackiego.

Cmentarzysko położone jest na południowym skłonie wzniesienia opadającego ku rzece Sance, na polach objętych uprawą.

Odkryto 10 płaskich grobów o mieszczym obrządku grzebalnym /nr 409-413, 415-418/, spośród których wyróżniono 4 szkieletowe, 3 ciałopalne popielnicowe, 1 ciałopalny jamowy, 1 ciałopalny zniszczony oraz 2 nieokreślone.

Groby szkieletowe, zawierające pochówki dziecięce, znajdowały się na poziomie 80-80 cm. Dwa z nich posiadały obwarowania i nakrywy, trzeci jedynie nakrywę, a czwarty był pozbawiony jakiegokolwiek obwarowania kamiennej. Zmarli, usytuowani na osi S-N oraz SW-NE, leżeli w pozycji wyprostowanej, na wznak, głowami na południe. W jednym przypadku zachował się układ rąk: lewej pod kątem prostym, a prawej zgiętej w łokciu i skierowanej ku twarzy. Do wyposażenia trzech zmarłych należały naczynia ustawione przy głowie lub boku w ilości jednego, bądź dwóch.

Groby ciałopalne popielnicowe, zawierające urny z przepalonymi kośćmi, znajdowały się na poziomie 70 cm. Obszary posiadały kamienne nakrywy, jeden zaś dodatkowo obwarowanie. Wyposażenie ceramiczne grobów stanowiły płacki, jeden z nich zawierał ponadto przedmioty brązowe w postaci 2 kółek i szpilki.

Grób ciałopalny jamowy mieścił 3 skupiska przepalonych kości, z brązowymi kółkami przy jednym z nich. Nieregularną jamę, sięgającą do poziomu 80 cm, przykrywała kamienna nakrywa.

3 groby zostały zniszczone późniejszą jamą /nr 414/. W jednym z nich zachowały się resztki bruku kamiennego, metaliczne, przepalone kości i utwory naczyń, w drugim zaś tylko fragmenty garnka.

Pochówek o nieokreślonym obrządku grzebalnym stanowił grób wyposażony w 3 naczynia, ale nie zawierający śladów kości.

Materiały znajdują się w MA w Krakowie.

Przewiduje się kontynuację badań.

BIAŁOGARD
woj. kozalańskie
Stanowisko 17

patrz
okres wpływów rzymskich

BIELAWSKA WIEŚ, gm. Bielawy
woj. skierniewickie
Stanowisko 5

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzi dr Jan Michałski przy współdziałaniu mgr Anny Grossman. Finansował WKZ w Skierniewicach. Drugi sezon badań. Osady kultury trzcinieckiej i łużyckiej z okresu halastackiego oraz ślady osadnictwa neolitycznego.

Przebadano 3 wykopy o łącznej powierzchni 135 m². Dwa znajdowały się na wschodnim skłonie wzniesienia, a jeden na kulminacji. Na skłonie odsłonięto dość znacznej miąższości warstwę kulturową z ubogim, przemiśnianym materiałem ceramicznym i krzemienym. Jest to prawdopodobnie warstwa spływowa. Na kulminacji brak było warstwy kulturowej, natomiast bardzo licznie wystąpiły obiekty. W sumie odkryto tutaj 16 jam wiążących się z osadą kultury łużyckiej, we wnętrzu których zalegała ceramika i krzemienie. Ceramika kultury trzcinieckiej i neolityczna /kultura pucharów lekkołatych/ była znajdowana głównie w warstwach spływowych na skłonie wzniesienia. W tym samym miejscu, w jednym z wykopów, odsłonięto fragment prostokątnego domostwa, którego chronologia ze względu na ubogi materiał jest trudna do określenia.

Badania nie będą kontynuowane.